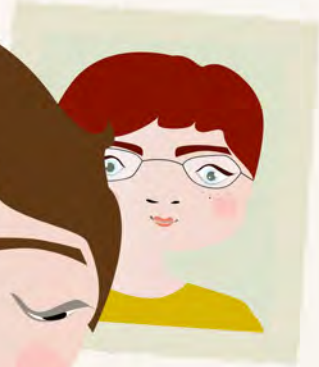
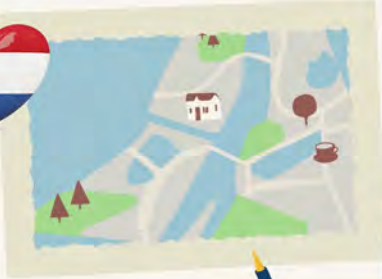

ČASOPIS nejen PRO ČESKÉ DĚTI ŽIJÍCÍ V ZAHRANIČÍ

Krajánek

Říjen 2017

Téma: Pošta

KRAJÁNKOVA POŠTA

Jak by se vám, krajánci, líbilo, kdyby vám v poštovní schránce přistávaly pohledy od českých dětí z různých koutů světa? A co na oplátku poslat pohled nebo psaní někomu téměř neznámému jen tak pro radost?

Mám pro vás návrh!

Pošlete mi na e-mailovou adresu casopiskrajanek@gmail.com své jméno, věk a přesnou adresu. Do předmětu e-mailu uveďte **Krajankova posta**.

Já vám pošlu adresu krajánka z druhého konce světa nebo třeba jen z druhého konce země a vy mu napíšete nějaký hezký pozdrav v češtině! Pohled nebo obálku mu vyrobte třeba i sami podle návodu v Krajánkově tvoření.

Až vám přijde první pošta, můžete si z připravovaného listopadového Krajánka vytisknout mapu a pověsit ji na zeď svého pokoje nebo třídy. Pohledy na ni můžete připevňovat podle zemí nebo měst, odkud přišly.

Projekt Krajánková pošta je časově neomezený a má za cíl zajímavou cestou propojit děti z našich krajanských komunit. Ukázat jim, že děti, které mluví, čtou a píšou česky, žijí po celém světě, že se učí česky doma a/nebo v české škole nebo že také jezdí na prázdniny k babičce a dědovi do Česka. Zapojit se mohou nejen jednotliví krajánci, ale mohou to být sourozenci, třída, ba i celá česká škola.

Jména, věk a adresy dětí budou určeny výhradně k propojení adresáta a odesílatele, nebudou nikde zveřejňovány ani předávány třetím osobám.

Ahoj krajánci,

po delší době se vám opět hlásím z malé země na západě Evropy, z Nizozemska. Podzim je tu v plném proudu. Kratší dny, ranní mlhy, ospalé sluníčko, spadané listy, kaštiny v parcích, syrová vůně deště, vítr... Holanďané vítr milují. Mají tu i pořekadlo – „lekker uitwaaien“ (nechat se pěkně unášet větrem). Jakmile začne vítr dout, oblečou si teplé větrovky a vydají se na procházku. Pročistí si hlavu a vrátí se mírně prokřehlí, ale odpočatí domů.

A kam nás zavane říjnové číslo? No přeci do Haagu! Projdeme se spolu po pláži na Scheveningenu, navštívíme nejrůznější atrakce v jeho okolí, ochutnáme holandské hranolky i sýr a na zahřátí si uvaříme „hete bliksem“ (horký blesk). Možná nám vítr donese i nějakou dobrou zprávu, dopis od kamaráda nebo babičky a dědy. Přečteme si nové příběhy, vyluštíme si rébusy i křížovky.

Jste již na gauči zabalení do teplé deky? A máte v ruce nový výtisk Krajánek? Tak hezké čtení a za měsíc ahoj!

Váš kamarád **Krajánek**

Krajánek

ČASOPIS nejen PRO ČESKÉ DĚTI ŽIJÍCÍ V ZAHRANIČÍ
Říjen 2017 Téma: Pošta

Redakce: Barbora Aydın, Kateřina Balunová, Mirka Bartušková, Radka Čelík, Marta Daeuble, Zuzana Dawson Kocourková, Lenka Delgado, Adéla Economou Krubnerová, Michaela Enžlová, Ivana Kačmaz, Kristýnka a Lenka Kanellia, Anna Karamantzani, Hana Katzourakisová, Jiřina Klířová, Lucie Krameriusová, Svatava Lélová, Jitka Lores Zákoucká, Jana Schulzová, Dagmar Straková, Zdeňka Strigaro, Eva Voortman Šimánková, Marie Švédová

Jazykové korekce: Ivana Bilošová, Zuzana Dorogiová, Tereza Mikulášková, Kristýna Vávrová

Titulní strana: Adéla Economou Krubnerová

Ilustrace: Marta Daeuble, Adéla Economou Krubnerová, Zdeňka Strigaro

Grafická úprava: Radka Čelík, Marta Daeuble, Adéla Economou Krubnerová, Ivana Kačmaz, Zdeňka Strigaro

Kontakty: **Athény** czechathenscommunity@gmail.com, **Brusel** krajaneck@csbh-brusel.be, **Deventer** info@talencentrumaandeijsse.nl,

Istanbul krajaneck@krajaneistanbul.cz, **Lyon** www.franco-tcheque-lyon.fr, **Madrid** ceskaskolamadrid@hotmail.com,

Milán krajaneck.milano@seznam.cz, **SAE** http://sdruzenicssae.com/

Obsah

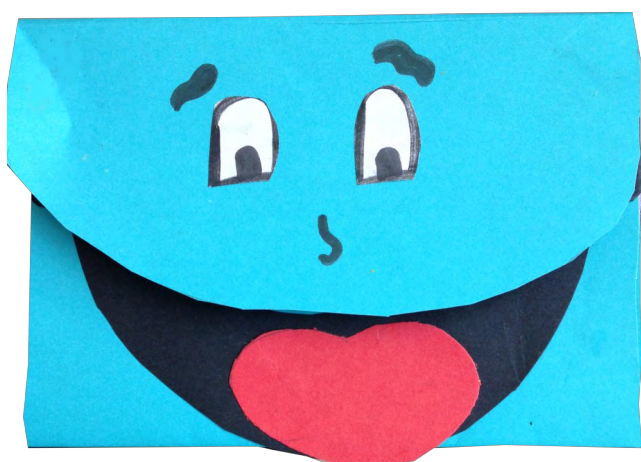
2	Informujeme	Krajánková pošta
3	Úvodník	Zdravím vás z Nizozemska
4-5	Téma	Pošta
6-7	Krajánek na cestách	Haag a okolí
8-9	Putování za chutěmi	Hete bliksem – Horký blesk
10-11	U krajáneků	Kdy jste naposled něco posílali poštou?
12-13	Volnočasovky	Křížovky, rébusy, osmisměrky
14-15	Hrátky s češtinou	Kolik slabik má slovo?
16-17	Pověsti a legendy	Opočenská paní Kateřina
18	České stopy	Heinrich von Mattoni
19	Významné dny	Svátek prarodičů
		Roland Garros
		Den hispánských národů
		Týden dětské knihy
20	Zpívánky	Jede, jede poštovský panáček
21	Říkanky	Poštovní schránka
22	Veselá stránka	Hádanky, vtipy, jazykolamy
23	Domalovánka	Poštovní známka
24-25	Krajánková knihovna	Jiří Walker Procházka
26-27	Čtení na pokračování	Azurka a největší přání
28-31	Hrátky s češtinou	Popiš dům
		Najdi poklad
32-33	Krajánkovo tvoření	Malovaná poštovní obálka
34	Domalovánka	Co se nachází v kuchyni?
35	Komiks	Knedlík a hodina dějepisu
36	Tvorba čtenářů	Ptačí příběhy

Pošta

Kněžna Hyacinta vyhlédla z okna, zda už neletí poštovní holub...
Než dojel posel do cíle, musel třikrát přesednout na odpočatého koně.
Kola vozu zarachotila na prašné cestě a ozvalo se Jede, jede poštovský panáček...
Paní Komárková, posílám tržbu šestkou!
Expres zásilka z Karlína na Žižkov, přepínám.
Pi pi pi píp, pi pi pi píp, máte novou zprávu!

obálka: Vašík Kaçmaz, Istanbul

Možná vám, děti, tyto věty vyloudily úsměv na tváři, ale věřte, že nadneseně a zjednodušeně popisují dějiny pošty od starověku až po současnost.

Lidé měli odjakživa potřebu přenést nějakou zprávu od odesílatele k příjemci, komunikovat mezi sebou, s úřady... Hledali možnosti a způsoby, jimiž předat – pokud možno bezpečně, rychle a přesně – zprávu, rozkaz, listinu, milostný dopis, pozdrav, balík, ceninu, nebo dokonce i osobu samotnou!

V českých zemích se začala formovat, fungovat a vzkvétat poštovní síť zejména od období vlády Habsburků. Jen si představte, jak asi doručování pošty po-

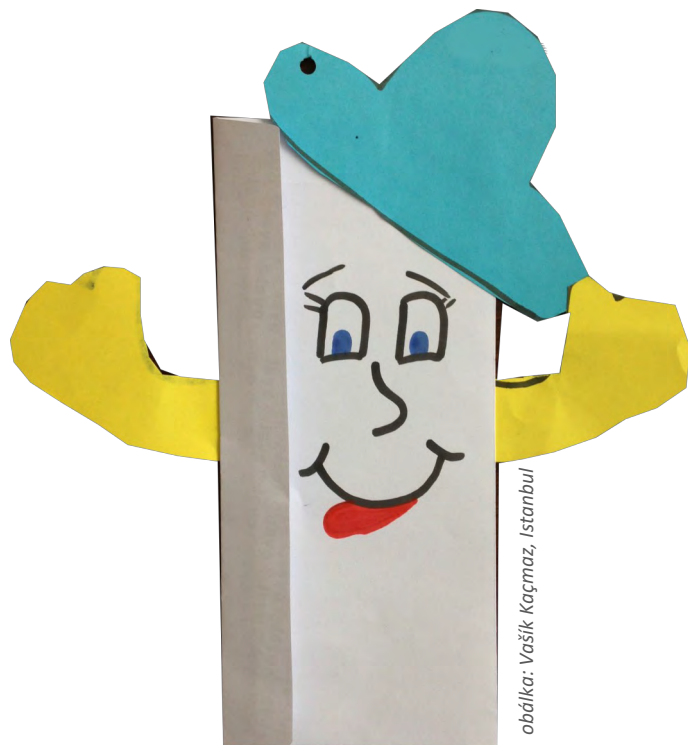
mohla zlepšit například reforma Marie Terezie, která uzákonila číslování domů!

Jak šel čas, komunikace se rozšiřovala, byla organizovanější a měnil se i způsob předání zprávy, svozu, převozu i rozvozu zásilek. Budovaly se poštovní stanice a poštovní síť. Takové stanice sloužili právě k tomu, aby zde poštovní kurýr vyměnil unaveného koně za odpočatého. Poštovní vozy by si pak mohla pamatovat generace vašich prarodičů. Velmi typické je i vyobrazení pošťáka na kole nebo motocyklu, takto je na ulicích můžete dnes vídat i vy. Dnes usedají doručovatelé se zásilkami i do aut nebo se s nimi setkáváme v ulicích měst, která s plnou taškou nebo vozíkem brázdí ulice pěšky a vhazují obálky a pohlednice do příslušných schránek na domech. Na velké vzdálenosti pak zásilky přepravují železnice nebo letadla.

Dnešní technologický člověk, zdá se, na poštu opravdu vyzrál. Než se dostane do práce, má na chytrém telefonu zkontrolován e-mail, tedy elektronickou poštu, Messenger, Instagram, Facebook, Twit-

ter a kdo ví, co ještě. Poštu – zprávy – přijímá kdykoli, kdekoli a sám může také hned odpovědět. Běda ale, když není k dispozici „wi-fi“ signál nebo zásuvka... Ale řekněte samy, děti, neuniká mu to kouzlo okamžiku, kdy ze schránky vypadává tolik očekávaná pohlednice od kamaráda z tábora nebo od babičky a dědy z Česka?

A na závěr poštovního tématu jsme připravili pár zajímavostí.

Představte si, že už od starověku využívali lidé k přenosu zpráv speciálně vycvičená plemena holubů. Ta se především musela umět výborně orientovat v prostoru a vrátit se i ze vzdálených oblastí zpátky domů.

A co postava oděná do dresu, šlapající na kole s tlumokem na zádech za deště i v horku, z kopce do kopce, proplétající se hbitě ve městě mezi auty a autobusy? To je kurýr neboli „messenger“.

Do povídání o poště můžeme zařadit i vzkaz v láhvi plující po širém oceánu. Je to přeci jen zpráva trosečníka, který doufá, že mu někdo přispěchá na pustý ostrov na pomoc...

Za zmínku stojí jistě i potrubní pošta. Využívalo se jí hlavně v minulosti ve velkých městech. Za pomoci vhnění nebo odsávání vzduchu do potrubí překonávaly zásilky i několika-kilometrové vzdálenosti za krátkou dobu. Posílaly se dopisy, telegramy, tiskoviny... Dnes se omezeně používá na úřadech, v bankách, v supermarketech nebo i v nemocnicích, kde pomáhá zachraňovat a léčit rychlým přenosem laboratorních výsledků, krve, vzorků...

Máte ve svých zemích nějaký takový poštovní „bonbónek“ i vy?

Haag a okolí

Na Haagu je nejkrásnější, že je to velkoměsto s výhodami vesnice. Sídlo holandského parlamentu je zároveň přímořským městem surfařů. V reprezentativním centru města vás ani nenapadne, že se za 10 minut jízdy na kole ocitnete v magickém světě hedvábných písečných dun. A podobná překvapení na návštěvníky čekají i při toulkách po haagském okolí.

Součástí Haagu je i tento dříve důležitý přístav, který je dnes spíše místem zábavy. Chodíme se sem koupat a procházet se nekonečnou pláží s jemňounkým pískem. Oblíbenou atrakcí je i velké moře s promenádou přímo nad vlnami moře, rozhlednou a ruským kolem.

Haag má spoustu slavných a krásných míst, ale to nejkouzelnější je miniaturní svět Madurodam. V otevřené zahradě se můžete procházet mezi známými budovami z celého světa a na chvíli si připadat jako Gulliver v zemi Liliputů.

Royal Delft

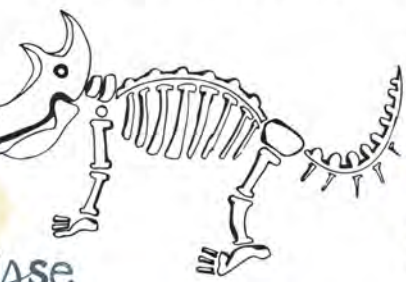
Zde nahlédneme přímo do starobylé porcelánky. Můžete se podívat pod ruku zručného malíře porcelánu, prohlédnout si zaprášenou sádrovnu a pokochat se originálním jídelním servisem vyrobeným pro holandskou královnu.

Na cestách si nenechte ujít klasickou holandskou svačinu, tedy hranolky. Jen si musíte vybrat, jestli je chcete s kečupem, majonézou nebo arašídovou omáčkou.

Naturalis

V univerzitním městečku Leiden nevynechejte muzeum přírodních věd Naturalis, které se může pochlubit jednou z největších kolekcí na světě. Vedle kostry mamuta uvidíte sbírky hmyzu, fosilií, minerálů, hub nebo mušlí.

Na této dětské farmě se seznámíte s životem na vesnici. Můžete si tady hrát ve stodole plné slámy, krmit kozy, krávy nebo koně a pohladit si telátko přímo v jeho kotci. Také si můžete půjčit loď, projet se po nekonečných vodních kanálech, zajít si na svačinu a ochutnat domácí kozí sýr.

Geertje

phen aan den Rijn

rmeer

Gouda

Rotterdam

Keukenhof

Okouzující zahrada Evropy. Každé jaro se otevírá na tři měsíce a je celá vyzdobená nádhernými ornamenty tvořenými kvetoucími květinami. Dohromady je tu nasázeno 7 milionů cibulek! Jako první rozkvetou zářivé, sladce voňavé hyacinty, poté první bledoučké tulipány a živoucí přehlídku barev a vůní zakončí pozdní plnokvěté tulipány se svými bohatě načechranými sukněmi ve všech barvách světa.

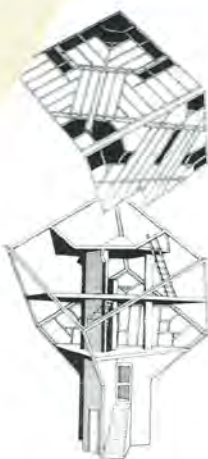
Sýr to je kaas a kaas to je Holandsko. Tradiční kaasmarkt, tedy sýrový trh, je hlavní atrakcí malebného městečka Gouda, kde se o výrobě a prodeji sýra dozvíte úplně všechno.

Gouda

Toto moderní a vzdušné město ztratilo bombardováním za II. světové války svůj tradiční holandský vzhled. Po válce bylo přestavěno, a tak tu můžete obdivovat drahokamy moderní architektury, například Kubus od Pieta Bloma.

Hete bliksem – Horký blesk

V Holandsku nám začal podzim s chladným, deštivým a větrným počasím. Musíme se tedy zahřát a „hete bliksem“ to umí! Tento tradiční recept dostal své legrační jméno díky svým ingrediencím. Jablíčka jsou po uvaření velmi horká, a tak hladovcům při jeho konzumaci hrozí opaření.

Budeme potřebovat

Pro 4 osoby:

- 1 kg brambor
- 500 g kyselých jablek (například zlaté renety)
- 250 g sladších jablek
- 1 cibule
- 1½ cm zázvoru
- 150 g (vegetariánské) slaniny
- 1 lžička skořice
- 1 (vegetariánská) klobása
- olej nebo máslo
- čerstvě pomletá sůl a pepř

Doba přípravy:
35 minut (příprava
15 minut, vaření
20 minut)

Náročnost: Horký blesk je velmi jednoduchý, ale při krájení a slévání brambor určitě pomozte o pomoc rodiče či staršího sourozence.

①

Oloupejte a nakrájejte brambory na malé kousky a zalijte je 1,5 litrem vody. Brambory by měly být pod vodou.

②

Uvařte je v osolené vodě do měkka, odeberte dvě naběračky vody z brambor a opatrně brambory slejte.

③

Nakrájejte cibuli na kostičky.

④

Oloupejte jablíčka a nakrájejte je na větší kousky. Mlsání je povoleno!

⑤

Rozpusťte máslo a nechte na něm zesklivatět cibuli se zázvorem.

Nastrouhejte zázvor.

⑦

Uvařené brambory rozštouchejte a přidejte je k podušeným jablkům. Promíchejte a podle potřeby přidejte vodu z uvařených brambor. Vše by mělo pěkně „čvachtat“. Podle chuti přidejte sůl a pepř. Servírujte s nakrájenou klobásou. Nezapomeňte foukat, ať se nespálíte!

⑥

Přidejte slaninu, jablka a skořici, promíchejte a povařte jablíčka do měkka. Mezitím uvařte/osmahněte klobásu a nakrájejte ji na kolečka.

foto Eva Voortman Šimánková

Eet smakelijk! Dobrou chuť!

Kdy jste naposled posílali něco poštou?

Marek, 5 let,
Madrid, Španělsko

Učím se psát, a tak jsem před prázdninami poslal babičce do Čech svůj první pohled.

Filip, 5 let, Athény, Řecko

Naposledy jsem psal dopis Ježíškovi. Napsal jsem mu, že ho mám moc rád.

Amálka, 11 let, Dubaj, SAE

Pohledy jsem se naučila psát letos na táboře v Čechách. Sama jsem ho vyrobila, namalovala jsem na něj obrázek tábora a pak ho poslala babičce a dědovi. Měli z něj velkou radost.

Anna, 13 let,
Brusel, Belgie

S dědou z Liberce si posíláme pohledy a dopisy několikrát za rok. V létě zase píšu z Liberce babičce a dědovi do Bruselu. S kamarády si ale pohledy neposíláme.

Matyáš, 8 let, Dobruška,
Česká republika

Ve školce v Turecku jsem posílal vánoční přání prarodičům. Babičce a dědovi do Čech došlo, ale babičce v Turecku ne. Pošta tam moc nefunguje, a tak si dopisy neposíláme. Rád bych si s někým dopisoval.

Ester, 5 let, Milán, Itálie

Z prázdnin u Lago Maggiore jsem poslala pohledy kamarádkám z italské školky. Namalovala jsem obrázky a podepsala jsem se. Se psaním mi pomohla maminka.

Eva, 8 let, Milán, Itálie

S Ester jsme ze Stresy psaly pohledy italským kamarádkám a také jsem pomohla s pohledem pro prababičku.

Z Chorvatska jsem poslala pohled i českým kamarádkám, které znám z chaty v Milovicích.

Vašík, 5 let, Anežka, 3 roky Istanbul, Turecko

V srpnu jsme byli na ostrově Samos a posílali jsme pohledy babičce, dědovi, strejdovi, tetě i pradědovi na Moravu. A do české i turecké školky. Nakreslili jsme, jak se koupeme, a mamka nás podepsala.

Tomáš, 6 let, Nice, Francie

Naposledy jsem poslal poštou přání k narozeninám svému bratranci z České republiky. A došlo mu velmi rychle, za čtyři dny!

Francesca, 9 let, Frankfurt, Německo

Naposledy jsem psala o letních prázdninách pohled ze Sardinie svým kamarádům do Čech, Šimovi a Lukymu. Také na mě mysleli a doma na mě čekal jejich pohled.

Dorinka, 11 let, Deventer, Nizozemsko

V létě jsem byla na táboře a poslala jsem pohledy našim a také svému pejskovi. Psaní a hlavně malování pohledů mě moc baví.

Prozrad' nám, jaké je tradiční jídlo nebo dezert v zemi, kde žiješ. Nebo které je tvoje oblíbené jídlo. Odpověď s fotografií pošleš na e-mail: casopiskrajanek@gmail.com. Otiskneme ji v prosincovém čísle.

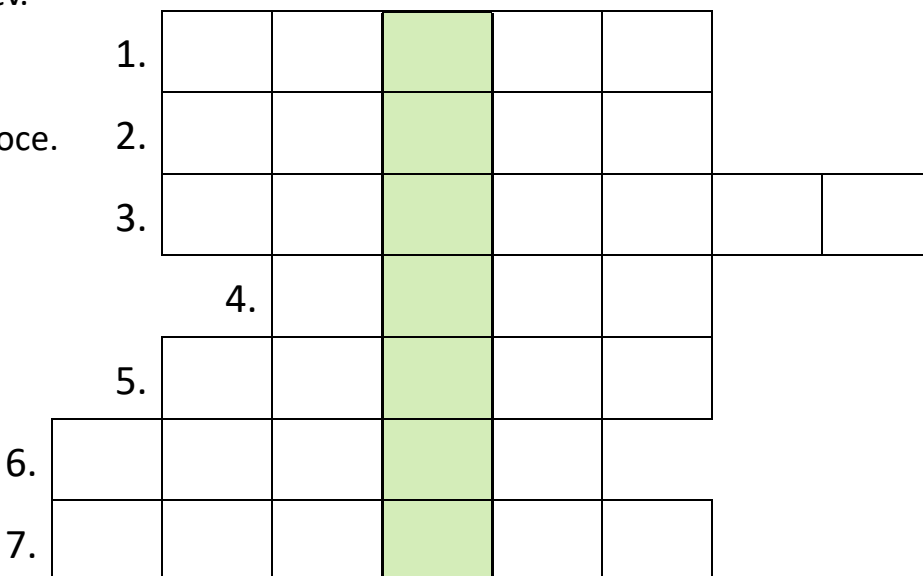

Jiříček psal dopis Ježíškovi: „Ježíšku, prosím, přál bych si sestřičku.“

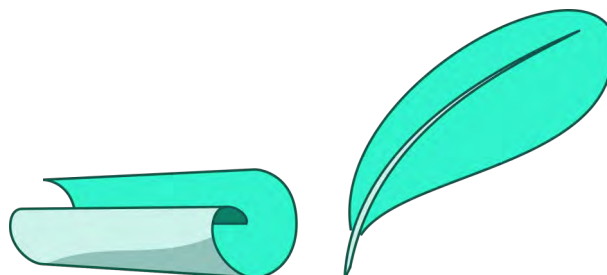
Za týden přišla odpověď: „Tak mi, Jiříčku, pošli...“

(Dokončení najdeš v tajence křížovky.)

1. Hmyz, který bodá a saje krev.
2. Hlavní město ČR.
3. Přítel.
4. Roční období, kdy jsou Vánoce.
5. Potřeba k zalévání.
6. Psací potřeba.
7. Výrobek z mléka.

Filip Katzourakis, Athény

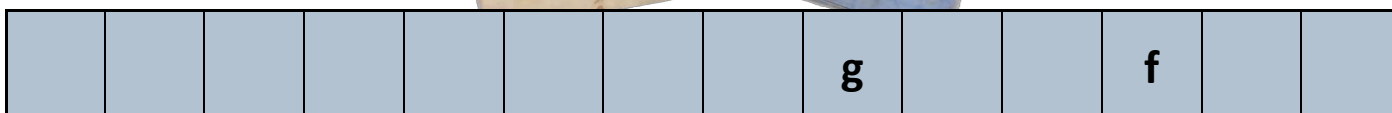
Víš, jak se nazývá věda, která studuje psaní dopisů?

(Dozvíš se to, když rozluštíš následující rébus.)

1. adr_sa
2. _ošta
3. ul_ce
4. mě_to
5. odesíla_el
6. čís_l_
7. obá_ka
8. jmén_
10. ad_esát
11. známk_
13. dop_s
14. příjm_ní

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14.

Maminka se ptá Martínka: „Martínku, co děláš?“

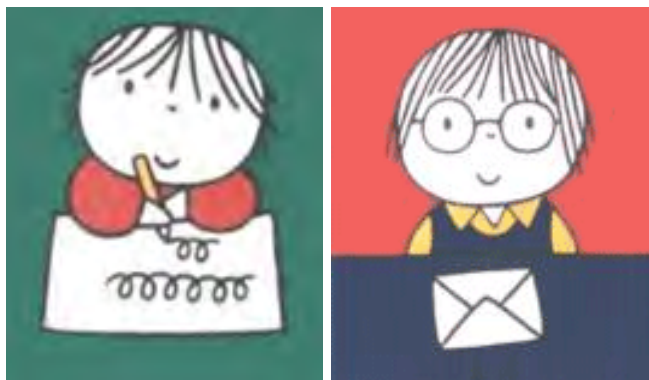
Martínek: „Píšu dopis Nataálce.“

Maminka: „Ale, Martínku, vždyť neumíš psát!“

Martínek: „To přece vůbec nevadí. Nataálka zase neumí...!“

(Dokončení najdeš v tajence křížovky.)

1. Domácí zvíře, které mňouká.
2. Zmrzlý déšť.
3. 30 dnů.
4. Tatínkova sestra je moje...

1.					
2.					
3.					
4.					

Najdeš v osmisměrce všech 11 slov, které mají něco společného se psáním dopisů?

ADRESA, ADRESÁT, ČÍSLO, DOPIS, JMÉNO, MĚSTO, OBÁLKA, ODESÍLATEL, PŘÍJMENÍ, ULICE, ZNÁMKA

S	I	P	O	D	X	G	Y	A	A
F	A	J	Ř	Š	Z	U	I	S	K
O	D	E	S	Í	L	A	T	E	L
T	R	D	G	I	J	O	C	R	Á
S	E	Ů	C	X	L	M	Y	D	B
Ě	S	E	F	S	Ň	L	E	A	O
M	Á	Q	Í	H	J	M	É	N	O
W	T	Č	A	K	M	Á	N	Z	Í

KOLIK SLABIK MÁ SLOVO?

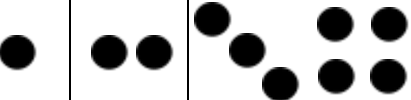
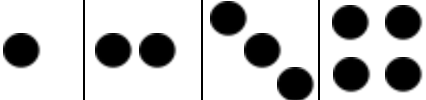
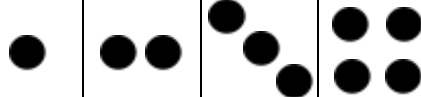
Tentokrát budeme určovat počet slabik ve slovech. Kartičky si vytiskněte, podlepte nebo zalaminujte a vystříhejte. Potom už můžete kolíčkem na prádlo nebo kancelářskou svorkou označit, kolik slabik mají slova na obrázcích. Každý puntík představuje jednu slabiku. Slabiky si můžeme také vytleskat. Na zalaminované kartičky lze psát i obyčejným fixem a poté vše zase smazat.

Prima zábavu přeje Krajánek

Opočenská paní Kateřina

Královéhradecký kraj

Královéhradecký kraj leží na území severovýchodních Čech. Sever a východ kraje je hornatý, směrem k jihozápadu se krajina postupně snižuje do Polabské nížiny. Správním centrem Královéhradeckého kraje je město Hradec Králové.

Až si budete chtít udělat v České republice hezký výlet, pak Královéhradecký kraj nabízí tolik možností, že vám jedny prázdniny nebudou stačit.

Když budete mít štěstí, v Krkonoších třeba potkáte samotného ochránce hor Krakonoše. Pod horou Sněžkou se vydejte do tajemného podzemí dolu Kovárna. A tajemná pískovcová skalní města Prachovských, Adršpašských a Teplických skal se vám budou líbit zaručeně. Jestli jste už někdy slyšeli pojem Český ráj, tak ten je právě tady a Prachovské skály jsou jeho součástí. Místo andělíčků tu najdete loupežníka Rumcajse, původně ševce z Jičína.

Máte rádi zvířátka? Pak nejen safari, ale i klasická část zoo ve Dvoře Králové nad Labem pro vás budou to pravé. Nebo také královéhradecké akvárium.

Slyšeli jste už někdy o české spisovatelce Boženě Němcové? Po stopách její knihy *Babička* se můžete vydat v Babiččině údolí u Ratibořic. Narazíte tu i na sousoší znázorňující postavy z románu – babičku, děti a pejsky Sultána a Tyrla.

Zeptejte se rodičů, co je to Merkur. Ona to totiž není jen planeta, ale i název stavebnice, se kterou si určitě mnozí z nich hráli. Její vznik se datuje do začátku 20. století, kdy byla v Polici nad Metují založena firma Inventor. Muzeum stavebnice Merkur, které se zde nachází, je fenoménem mezi muzei. A když už tam budete, zajděte se podívat i do Muzea papírových modelů.

Už se těšíte na příští prázdniny?

mapa zoo: Vašík Kaçmaz, Istanbul

Opočenská paní Kateřina

Bohatý pan Mikuláš Trčka z Lípy se oženil s krásnou mladou Kateřinou ze Šellenberka. Nebohá dívka byla nucena se vdát za starého a nerudného muže, avšak velmi bohatého šlechtice, protože tak její otec rozhodl, zaslepený ženichovým dobrým původem a bohatstvím.

zámek: Ada Čelik, Dobruška

Manželství Kateřiny nebylo naplněno štěstím a láskou, její manžel byl bezcitný a měl okoralé srdce. Útěchou jí byla stará chůva, která o ni od dětství pečovala. Mladá paní Trčková trávila většinou dní sama, provázená svou chůvou a množstvím sluhů, kteří ji měli sledovat na každém kroku. Starý manžel byl totiž žárlivý a podezřívavý, ač přitom svou manželku zanedbával a většinu času trávil obhospodařováním svého panství.

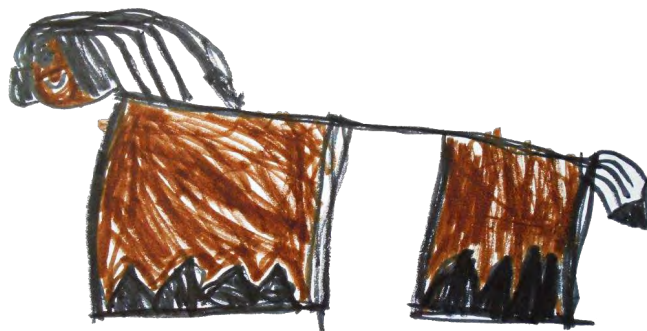
Při jedné ze svých procházek zámeckým parkem na břehu tůně uklouzla a spadla do vody. V poslední chvíli ji zachránil rytíř Šanovec, který kolem zrovna projížděl na koni. Mladí lidé se do sebe okamžitě zamilovali, jejich srdce už dávno toužila po tom dát a dostávat lásku, kterou si zaslouží každý člověk. Oba

věděli, že jejich nádherná láska musí zůstat utajena před žárlivým panem Trčkou. Scházeli se tedy tajně, za noci a v odlehlých místech parku a na hradě.

Jejich vztah však nedošel dobrého konce. Služebnictvo možná ze závisti, možná z nevědomosti doneslo zvěsti o jejich vztahu svému mocnému pánovi. Ten zjistil pravdu, když nechal zadržet chůvu jako posla milostných zpráv a našel u ní láskyplná psaníčka psaná Kateřininou rukou.

Hněv a pomsta pana Mikuláše byla strašlivá. Rytíře nechal okamžitě setnout mečem, chůvu nechal zaživa zahrabat a své manželce připravil trest nejkrutější. V zámecké zdi nechal vylámat hluboký výklenek, do kterého postavil křeslo. Kateřinu nechal posadit do křesla a zaživa zardít.

Po několika staletích při opravách ve staré části zámku byl odkryt zarděný výklenek s lidskou kostrou oděnou do sametu. Byla to nebohá paní Kateřina. Její duch prý dodnes bloudí po nocích zámkem a hledá svého milého rytíře.

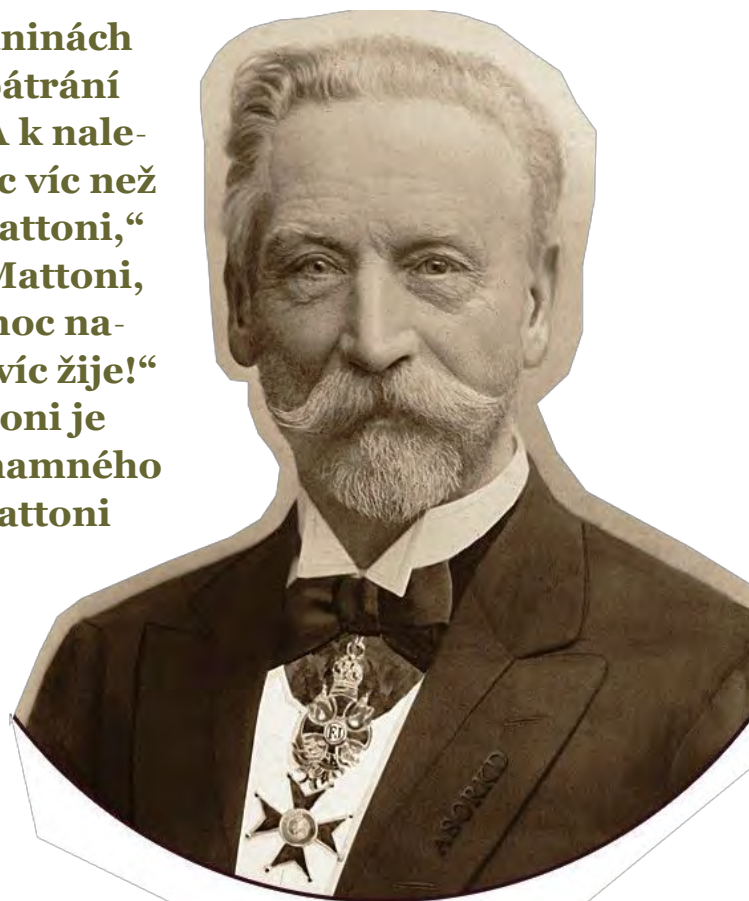

rytířův kůň: Filip Katzourakis, Athény

Heinrich von Mattoni

Milé děti, když jsem byl v létě na prázdninách v Čechách, usilovně jsem se pustil do pátrání po dalších významných osobnostech. A k nalezení jedné z nich jsem nepotřeboval nic víc než zapnout televizi. „Kde to žije, tam je Mattoni,“ ozvalo se z ní. Pomyslel jsem si: „Ten Mattoni, to musí být pěkné kvítko, když noc co noc navštěvuje večírky – právě na nich to nejvíc žije!“ Pátrání mě však vyvedlo z omylu. Mattoni je minerální voda, která nese jméno významného obchodníka z Karlových Varů. A jak Mattoni k „mattonkám“ přišel?

Celý příběh začíná v roce 1830, kdy se vysoce postavenému úředníkovi Karlu Mattonimu narodil syn Heinrich. Již od dětství seznamoval otec svého syna s obchodními praktikami, které v dospělosti náležitě zužitkoval. Po návratu ze zahraničí, kde sbíral praktické zkušenosti, se pustil do vývozu karlovarských

minerálních vod s názvem Kyselka. A byla to trefa do černého. Heinrichovi se natolik dařilo, že pověst Kyselky doputovala až k uším císaře Františka Josefa I., který Mattoniho jmenoval svým dvorním dodavatelem minerální vody. Mattoni v práci nepolevil a přemýšlel, jak dál své podnikání zdokonalit. A nápad byl zanedlouho na světě. Jako první začal vodu stáčet do skleněných lahví namísto hliněných

nádob. Aby všichni věděli, odkud ta dobrá voda pochází, opatřil lahve etiketami s rodinným symbolem červené orlice.

Za co Mattoniho opravdu pochválíme, je to, že peníze, které mu podnikání přinášelo, lehkovážně neutrácel. Díky nim byly vystavěny i městské lázně Kyselka, které se staly oblíbenou destinací zahraničních hostů.

Po Heinrichově smrti se podniku ujali jeho synové, kteří na otcovy úspěchy navázali. Dnes společnost vyrábí 176 druhů nápojů, které pijí lidé ve více jak 26 zemích světa. Zkrátka není voda jako voda! Tak na zdraví!

1. říjen SVÁTEK PRARODIČŮ

Svátek prarodičů, který připadá na první říjnovou neděli, je slaven v mnoha zemích po celém světě, a i když se jeho datum v jednotlivých zemích liší, všude je věno-

Vašík Kaçmaz, Istanbul

vaný našim babičkám a dědečkům. Je to skvělá příležitost, dát jim nějak vědět, jak moc je máme rádi a jak moc jsou pro nás důležití.

6. října 1888

se narodil

ROLAND GARROS

Byl to francouzský letec, letecký závodník a exhibicionista, ale také stíhací pilot první světové války. V roce 1913 uskutečnil první nonstop přelet Středoziemního moře. Za války nejdříve létal jako pozorovatel a během jednoho letu šestkrát vystřelil z revolveru na německé letadlo. Nic netrefil, ale zahájil tím konstrukci prvních stíhacích letadel. V Paříži po něm bylo pojmenováno tenisové centrum.

12. října

se ve Španělsku slaví

DEN HISPÁNSKÝCH NÁRODŮ

Tento národní den a státní svátek připomíná den, kdy Kryštof Kolumbus v roce 1492 doplul ke břehům tehdy neznámého kontinentu – Ameriky. Událostí dne je vojenská přehlídka v hlavním městě Madridu za přítomnosti krále. Symboly tohoto svátku jsou vojenská vozidla, letadla a španělské vlajky. Je to den volna a lidé tráví čas ve společnosti rodiny a přátel.

Vašík Kaçmaz, Istanbul

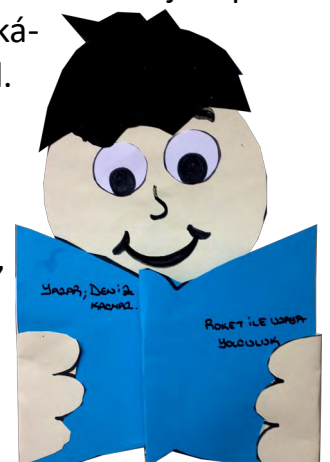
4.–15. říjen

TÝDEN

DĚTSKÉ KNIHY

Tradiční týden knih pro děti Kinderboekenweek je v Nizozemsku pořádán již od roku 1955. Koná se v říjnu a letošní již 63. ročník se uskuteční od 4. do 15. října. Každý ročník má jiný námět a ten letošní bude o všem strašidelném. Zahájení probíhá společenským setkáním Kinderboekenbal. Velkou měrou jsou zapojeny knihovny, knihkupectví, vzdělávací a kulturní centra, která budou pořádát mnoho aktivit – letos strašidelných.

Vašík Kaçmaz, Istanbul

Jede, jede poštovský panáček

D A7 D

1. Jede, jede poštovský panáček,

A7 D

jede, jede poštovský pán.

A7 D A7 D

Má vraný koníčky, jako dvě rybičky,

A7 D

jede, jede do Rokycan.

2. Jede, jede poštovský panáček,

jede, jede poštovský pán.

Vpředu má trubičku a vzadu truhličku,

jede, jede do Rokycan.

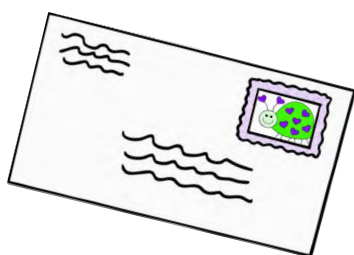
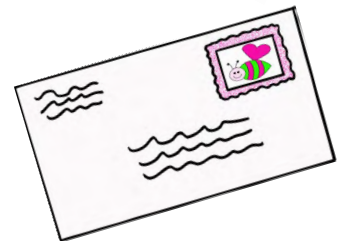
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Jiří Wolker, Host do domu (1922)

Poštovní schránka na rohu ulice,
to není nějaká lecjaká věc.
Kvete modře,
lidé si jí váží velice,
svěřují se jí docela,
psaníčka do ní házejí ze dvou stran,
z jedné smutná a z druhé veselá.

Psaníčka jsou bílá jako pel
a čekají na vlaky, lodě a člověka,
aby jak čmelák a vítr je do dálek rozesel,
– tam, kde jsou srdce,
blizny červené,
schované v růžovém okvětí.

Když na ně psaní doletí,
narostou na nich plody
sladké nebo trpké.

Jazykolamy

U Řezáčů řinčel řetěz při řezání řezanky.
Chrt vtrhl skrz trs chrp v čtvrt' Krč.
Sazeč dnes všecko nevysází.

Vtipy

Filip Katzourakis, Athény

 Proč nejsou vtipy o poště? Protože nikomu nedošly.

 Žába povídá u okénka na poště: „Všimla jsem si, že se zdražilo poštovné. Kolik teď stojí šestikorunová známka?“

 Kozlík jde ke schránce. Podívá se do ní, zavře ji a jde zpátky do domu. Za chvíli k ní jde zase, podívá se do ní, zavře ji a jde zpátky. Opakuje to asi pětkrát. Sousedce to už nedá, a tak se ho zeptá: „To asi čekáš nějaký dopis od dalekého kamaráda, že?“ Kozlík řekne: „Ále, chodím se tam koukat, protože na počítači mám napsáno, že v poště mám novou zprávu.“

Hádky

Kdo to dělá, nechce to,
kdo to koupí, nepotřebuje to,
kdo to potřebuje, neví o tom. Co je to?

V jednom rožku trošku,
v druhém rožku trošku,
v třetím rožku trošku,
v prostředku nejvíc. Co je to?

Čichá, čichá, nemá nosu,
co jí přijde pod zuby,
to semele v otruby. Co je to?

RUDOLFOVA DOMALOVÁNKA

Máte rádi dopisy a pohledy? Já ano, hlavně proto, že se mi líbí na ně lepit poštovní známky. Zkuste si jednu takovou poštovní známku sami navrhnout. Na poštovních známkách bývají obvyklej zobrazena významná místa a osobnosti, ale mohou tam být také obrázky zvířat, květin a stromů. Nikdy na známce nesmí chybět její cena a země původu, odkud známka pochází. Podívejte se na pár pro inspiraci, a pak už můžete do předlohy nakreslit vlastní známku.

Jiří Walker Procházka

alias JWP píše již přes 25 let sci-fi, fantasy a detektivky pro dospělé, za které získal dokonce i cenu za dosavadní přínos sci-fi literatury. Kromě psaní a besedování provozuje také audiovydavatelství, ve kterém se z tištěných knih stávají audioknihy a můžeme si je místo čtení poslechnout. K psaní pro děti se dostal díky své manželce, spisovatelce Kláře Smolíkové. V listopadu 2016 jim vyšla první kniha z dětské detektivní série Tajná dvojka A+B a spolu tvoří i druhou sérii českého večerníčku Vynálezce Alva. Píše spíše akčnější sekce a podle Klářiných slov dostává do knih a scénářů velké „dobrodružstvo“, speciální efekty a napětí. Nebojí se s dětmi jednat jako s dospělými nebo se sám chovat jako dítě, čímž si získává náklonnost čtenářů všech věkových kategorií.

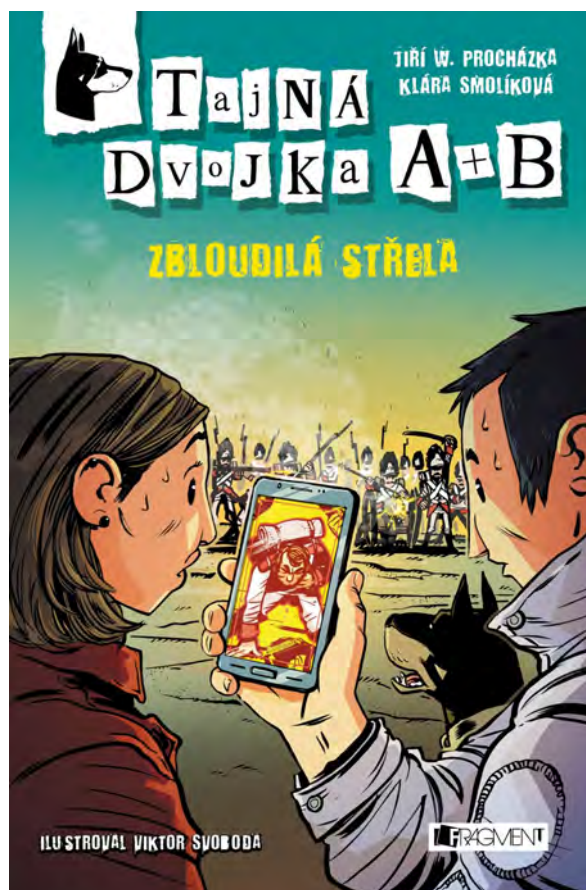

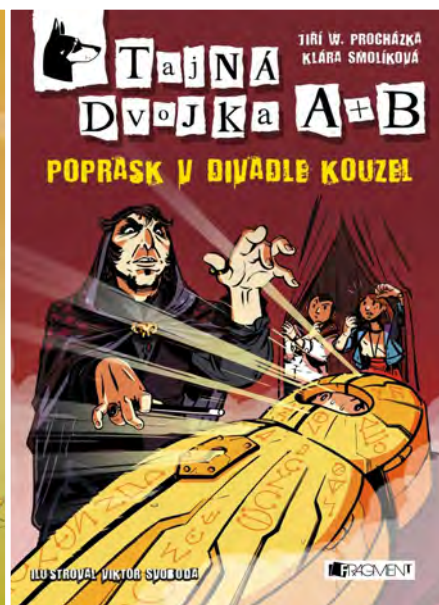
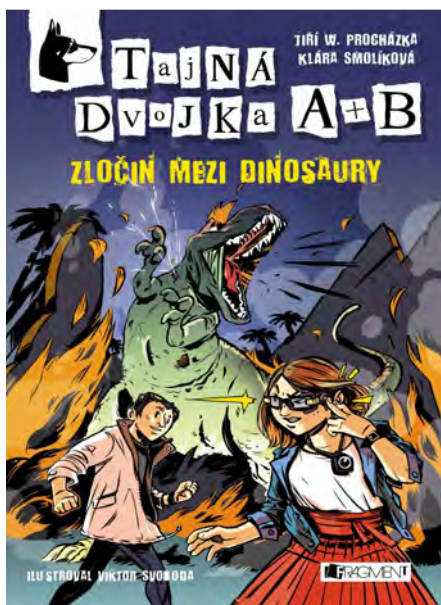
Co znamená Tajná dvojka A+B?

A+B znamená Artur a Bára. Jsou to asi dvanáctiletí spolužáci a v pátrání jim pomáhá ohromný pes Šerlok. Ten je tajemný stejně jako jeho pán, agent Vrchota. Šerlok má jedno oko umělé, ale nejen že na něj vidí, ale díky němu umí třeba i přenášet viděný obraz. A když je potřeba, při dramatických situacích během pátrání, dokáže vždy Tajnou dvojku ochránit.

V listopadu vyjde Zbloudilá střela. Je to už třetí kniha z této série. Můžeš o ní něco prozradit už teď?

„Zbloudilá střela“ se odehrává během rekonstrukce historické bitvy z dob napoleonských válek. Na bojišti, kde proti sobě „bojují“ nepřátelené strany, je raněn jeden z vojáků střelnou zbraní. V těchto bitvách se ale střílí pouze papírem a všichni bojující jsou vlastně přátelé a kamarádi, nadšenci do vojenské historie. Zraněný voják je otec jednoho ze spolužáků Báry a Artura, a tak se ti dva okamžitě vrhají do pátrání. A že to

bude napínavé, o tom se můžete brzo přesvědčit.

Co máš na tajné dvojce Arturovi a Báře nejraději? Je ti některý z hrdinů bližší?

To je těžké takhle jednoznačně odpovědět. Jaké své dítě má rodič nejraději? Artur a Bára jsou sehraná dvojice, každý má jiné vlastnosti a přitom se vzájemně doplňují. A to nenadržuji ani Arturovi, který je kluk, a jako chlap bych měl s kluky držet basu. Na knize se mi také moc líbí živé, akční ilustrace Viktora Svobody.

Jak dlouho trvá proces od doby, kdy jste dopsali poslední tečku v textu až po den D, kdy si pro knížku můžeme dojít do knihkupectví nebo si ji půjčit v knihovně?

Jak ve kterém nakladatelství. Ale zpravidla to je tak 2–3 měsíce. To období v sobě zahrnuje grafické práce, sazbu knihy, jednu či dvě autorské korektury, potom čekání na tiskárnu. Nakonec přijde okamžik nejšladší – cesta knihy na pulty knihkupectví a listování si autorskými výtisky.

Připravuješ pro děti něco dalšího?

Teď píšu pro vydavatelství Modrý slon tzv. osobní knížku. Tedy knihu, v níž je hlavním hrdinou či hrdinkou sám čtenář. Objednáte si knihu a v názvu i v celém textu je vaše jméno a vlastně si čtete příběh o sobě. Čtenář v příběhu vystupuje pod svým jménem a je tak vtažen přímo do příběhu. Moje kniha je o dětských superhrdinech a bude se jmenovat podle jména čtenáře. Když je to třeba Lenka, název knihy pak bude „Lenka zachraňuje město.“ A je to opravdu o záchraně celého velkého města. Dětský čtenář se tak ocitne uprostřed pravého, napínavého thrilleru. To on bude tím superhrdinou, který zachrání své město!

Martina D. Moriscoová je maminka krajanů, jako jste vy. Žije v Říme a navštěvují tam českou školu. Aby krajanů v Říme čeština víc bavila, napsala a nakreslila pro ně knížku o modrovlasé holčičce. O její příběh se chce podělit i s vámi ostatními, a proto jsme pro vás na stránkách Krajanů připravili „ochutnávku“. Doufáme, že se vám bude povídání o Azurce líbit stejně jako dětem v Římě.

MOJE NEJVĚTŠÍ PŘÁNÍ

Chodím do druhé třídy a nemám žádná trápení, až na jedno malinkaté. Mám ráda pejsky. A to mě teď trošičku trápí, a když nad tím přemýšlím, vlastně mě to trápí i ze všeho nejvíc. Ani nevím, jestli je to víc trápení, nebo víc moje přání. My totiž žádného pejska nemáme. Já bych si pejska moc přála, ale moji rodiče ho nechtějí, a já pořád nerozumím, proč to nejde. Moc ho chci – toho pejska. Bude to asi přání (protože si pejska přeji) s trápením (protože mě trápí, že žádného pejska nemám) dohromady.

Tatínek mi říkává: „Pejsek by se k nám do bytu jistě nevešel!“

Maminka zase říkává: „Nevím, kam bys toho pejska chodila venčit, bydlíme přeci ve městě!“

Já mamince i tatínkovi stále odpovídám, že tady v našem městě jsou taky parky, a já dokonce o jednom vím, protože je zrovna u naší školy. A pejsek by mohl bydlet se mnou u mě v pokojíčku, vždyť mám pokojíček velký až moc! Ale maminka jakoby mě ani neslyšela. Stále mi opakuje, že chodím do školy a na plavání a do baletu, a na venčení pejska už by nám nezbýval čas. Moji rodiče ani nevědí, kde ten můj park u školy je. Do školy jezdíme autem, přes velkou zeď do parku není vidět, a my nemáme nikdy čas se tam jít podívat.

Možná mají oba pravdu, jenže já si toho pejsánka stejně, přes všechny ty pravdy, přeji ze všech přání na světě ze všeho nejvíc a nedá se s tím mým přáním nic jiného dělat. Přání se přeje, a když si něco přejete a je to opravdické přání, nejde to jen tak zrušit a zničehonic už si ho nepřát. A já chci pejska moc, moc a moc a ze všeho nejvíc.

Mám kamarádku Haničku Hásovou a ta pejska má. Jenže Hanička nechodí ani na plavání, ani na balet. Má čas být se svým pejskem a starat

se o něho. Ráno před školou a pak ještě odpoledne, když přijde ze školy, vodí pejska ven na procházku a večer s ním posílá ven svého tatínka. Je také možné, že s pejskem její tatínek chodí ven i sám od sebe, když už Hanička spí, ale to není nakonec úplně důležité. Důležité je, že pejska mají a mají ho celá rodina moc rádi. Haničky pejsek se jmenuje MOPÍK.

Jsem moc šťastná, že se s Haničkou kamarádím a někdy ji s Mopíčkem potkám a hrajeme si. Taky mi o Mopíčkovi Hanička hezky vypráví ve škole o přestávce. Jenom někdy, ale jen trošičku, jí jejího Mopíčka závidím. Mít svého pejska je určitě něco úplně jiného, než si jenom hrát s pejskem vaší kamarádky, když se zrovna potkáte. Jednou mi tatínek vysvětlil, co to závidění je.

„ZÁVIDĚT je, když chceš něco, co má někdo jiný, a ty to nemáš.“ A tatínek taky říkal, že závidět není hezké a nahlas už se to vůbec nikomu neříká, pokud se vám stane, že někomu něco závidíte. Podle toho, co říkal, si myslím, že Haničce jejího pejska závidím, ale jenom strašně malinko malinkato. Jen tak, aby se neřeklo. Když si s Mopíčkem hrajeme, a pak musíme jít domů a já se vracím domů bez pejska. A taky někdy v neděli, když mám volno, protože není škola ani balet ani plavání, a jsou třeba ještě k tomu prázdniny a jsem hodně sama. Raději to nikomu neprozradíte o tom závidění. To říkám jen vám! Dohodnuto?

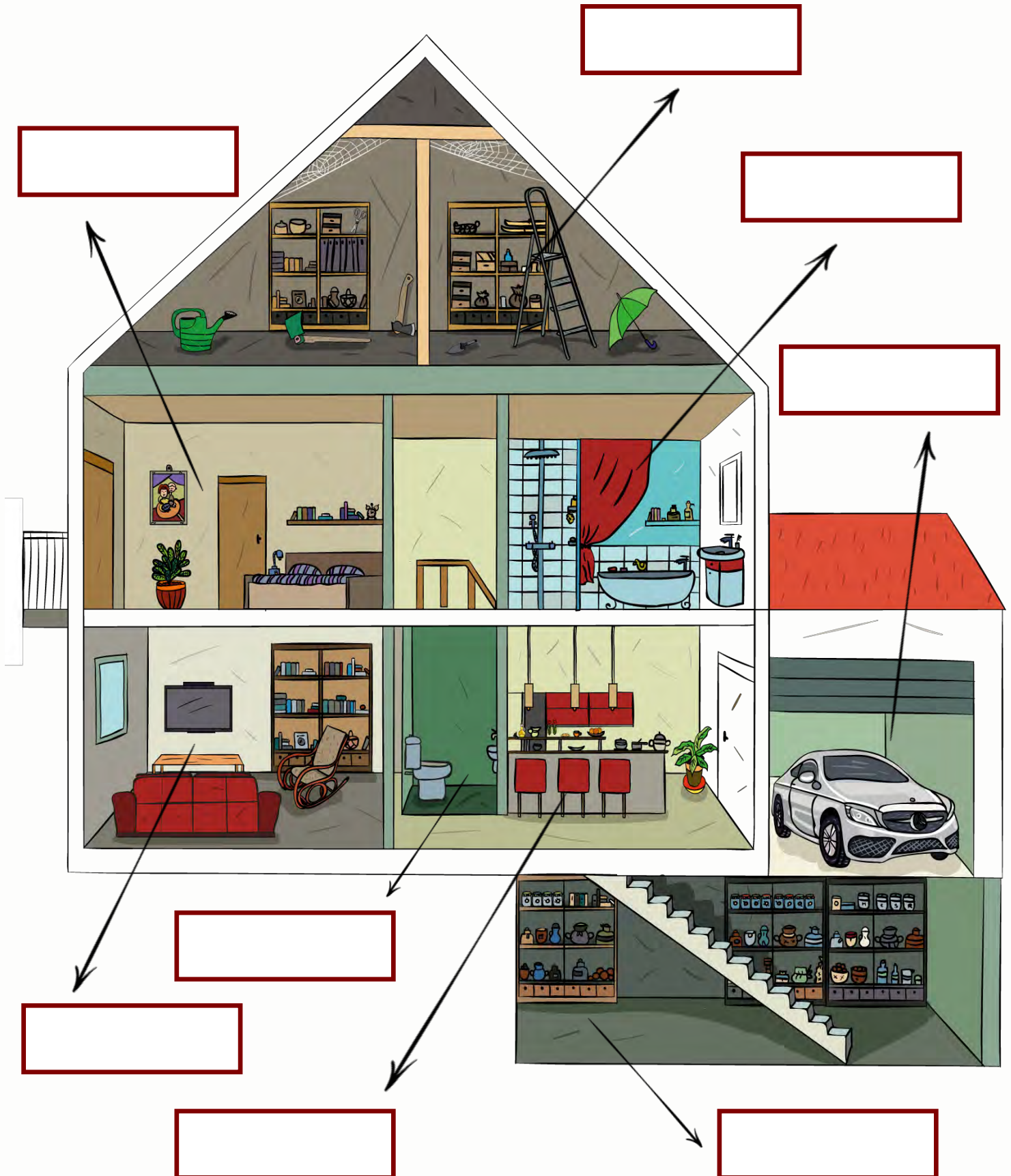
Kdybych pejska měla, mohla bych s ním jít na procházku do parku, do lesa, anebo na hřiště. A vůbec, mohla bych s ním jít kamkoliv a nebyla bych nikdy sama. Ukázala bych mu všechno, co vidím a co se mi líbí, a mohla bych ho hladit, jak dlouho bych chtěla. Četla bych mu pohádky, povídala bych si s ním a co je úplně to nejdůležitější, mohla bych si s ním hrát a mít ho ráda. Byl by to můj nejlepší kamarád na celém světě.

Moc bych si pejsánka přála!

Až se zítra probudím, bude zrovna neděle a budeme celá rodina společně doma. Zkusím se ještě jednou rodičů zeptat, jestli bych mohla taky mít pejska. Stejně jako ho má Hanička!

1. Krajánek a Krajanka trávili víkend u babičky a dědy, kteří bydlí v domku na vesnici. Jak vypadá jejich dům? Podívej se na obrázek. Dokážeš popsat všechny místnosti, které se v domě nachází?

2. Přečti si popis každé místnosti a potom jej spoj se správným obrázkem:

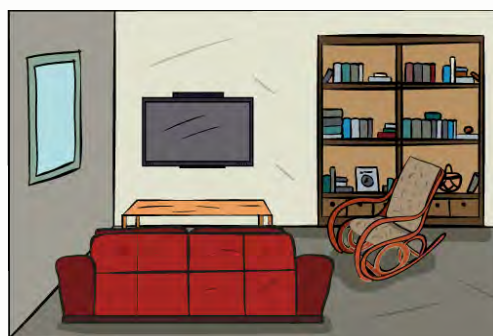
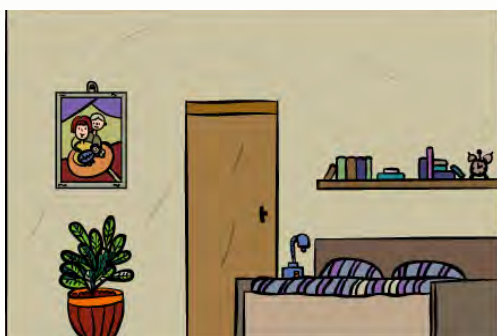
Čistíme si tam zuby, myjeme si tam ruce, krk i nohy.

Je tu chladno a tma. Ukládáme sem brambory, mrkev, jablka a jiné potraviny, aby déle vydržely.

Chodíme si tam odpočinout na konci každého dne. Hlavu položíme na polštář a přikryjeme se peřinou.

Bydlí tady auto.

Sejde se tu celá rodina, když je čas k obědu nebo večeři. Z hrnců se line vůně čerstvého jídla. Ve dřezu se hromadí špinavé nádobí.

Odpočíváme tu na gauči, díváme se tu na televizi, čteme knihy a časopisy nebo si tu povídáme s přáteli.

I král chodí do této místnosti sám. Než místnost opustíme, musíme spláchnout.

Ukládáme sem věci, které zrovna nepotřebujeme – starý nábytek, nářadí, kufry a podobně.

3. Krajánek si v dědečkově knihovně v obýváku prohlížel knihy. Zaujala ho kniha s názvem Dobrodružství rychlé veverky a velkým nápisem POKLAD. Knihu vytáhl a začal si v ní listovat. Jaké bylo jeho překvapení, když z knihy vypadla bílá obálka. Na obálce nebylo ani jméno, ani adresa. Krajánek obálku otevřel a vyndal z ní následující dopis:

_ilý nálezče,

pokud jsi objevil tento dopis, _si máš rád opravdové dobrodružství a pok_ady.

I tento dop_s tě dovede k opravdovému pokladu.

Je ukrytý v tomto domě, v míst_osti, kam vedou sch_dy a kde je zima a tma.

Lidé tam _ždy uchov_vali potraviny. Už víš, kde poklad hledat?

Poklad, který ta_n_jdeš, není ledajaký. Nečekej d_ahoka_y ani zlaté minc_.

To, co objevíš, má mnohem větší cenu. Dobře s tím na_ož a z_hy bu_eš za svou snahu boh_tě odměněn.

Hodně štěstí!

Strážce pokladu

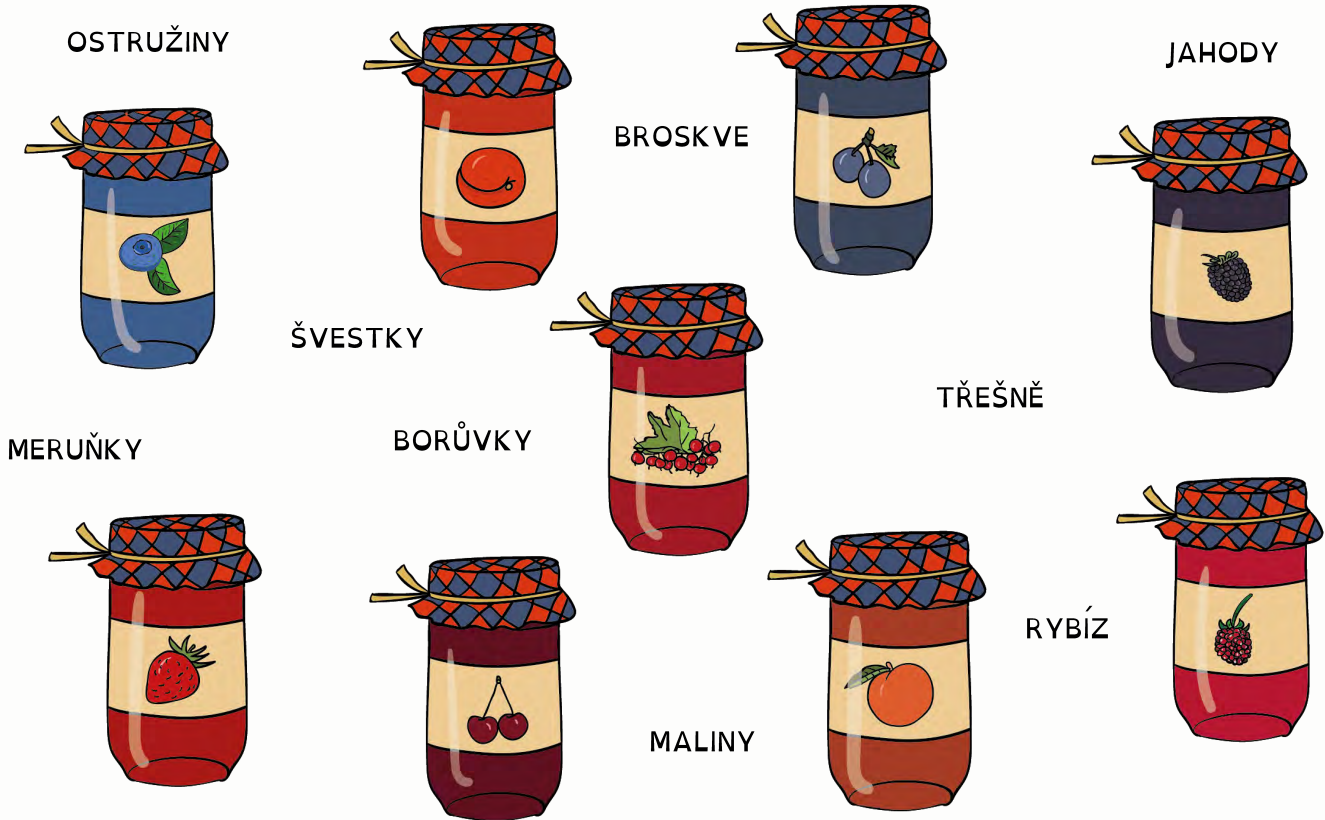

Krajánek z dopisu hned pochopil, kde má poklad hledat. Jenže chladná místnost pod domem byla plná sklenic a skleniček se zavařeným ovocem a zeleninou. Co dál?

4. Krajánek ukázal dopis Krajance. Ta si všimla, že v dopisu chybí některá písmena. Brzy oba pochopili, že se jedná o rébus. Doplnili do textu zbylá písmena, přečetli je a zjistili, kde přesně je poklad schovaný.

Jaké ovoce musí Krajánek s Krajankou najít? Poznáte ho? Spoj obrázky se správnými názvy ovoce:

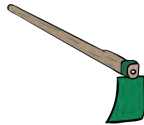

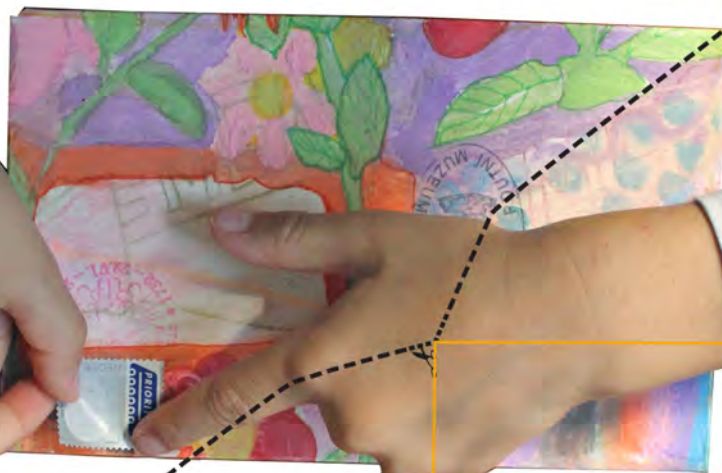
5. Krajánek konečně našel správnou skleničku. Uvnitř se ovšem neskrývalo ovoce, ale malý sáček s nápisem „POKLAD“. Co bylo uvnitř sáčku?

Dozvíš se to, když vyluštíš následující rébus:

Nejprve pojmenuj správně následující zahradnické nářadí:

Teď doplň písmenka do prázdných políček. (Číslo ti napoví, kolikáté písmenko z daného slova máš do políčka vepsat.)

1	4	1	5	1	1	4

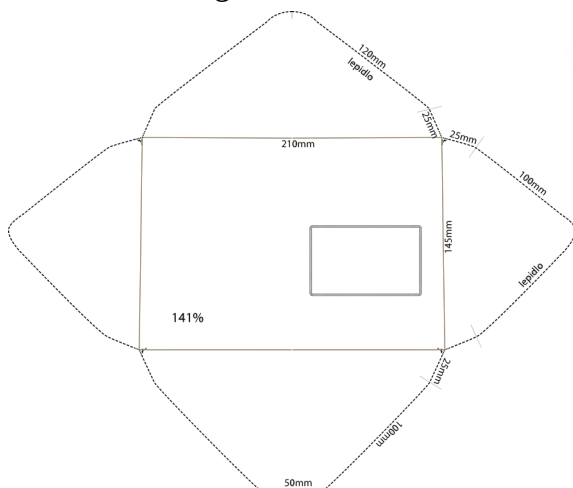

Malovaná poštovní obálka

Během léta si často najdeme nové kamarádky a kamarády, se kterými máme společné vzpomínky na prožité chvíle na letním táboře, na teplé dny u moře nebo na pobyt u prarodičů na vesnici. Abychom s novými přáteli neztratili spojení, je důležité si sdělovat novinky a zážitky, i když se třeba do dalšího léta neuvidíme. Dopis je na to ideální: kdo by rád nedostal do schránky překvapení plné novinek? A když bude navíc v barevné vlastnoručně vyrobené obálce?

Budeme potřebovat

- arch papíru velikosti A3
- nůžky
- lepidlo
- pastelky
- tužku
- pravítko

1 Podle nákresu si rozměříme tvar rozložené obálky a vystříháme.

2 Tužkou si vyznačíme obdélník na adresu. Obálku vymalujeme podle nálady, fantazie a vkusu. Můžeme použít motivy z léta, abstraktní tvary, jednoduché geometrické motivy nebo cokoli jiného.

3 Také můžeme experimentovat s koláží – vystříháme si různé obrázky z časopisů a reklamních letávků a postupně je lepíme na obálku. Nezapomeneme udržet prázdný obdélník na adresu!

4 Nakonec podle nákresu nanese-
me lepidlo a obálku slepíme.

Teď už zbývá jen napsat dopis, doplnit na obálku adresáta, nalepit poštovní známku a poslat poštou!

Co se nachází v KUCHYNI?

Krajánek nachystal průzkumný úkol pro tajné agenty a agentky. Na své misi máte za úkol prozkoumat KUCHYNI a zjistit, zda jsou v ní přítomné tyto předměty: PÓREK, ČAJOVÁ KONVICE, PAPIKA, PIZZA, CHLEBA, KUŘE, HODINY, STRUHADLO, NABĚRAČKA, TRYCHTÝŘ, RENDLÍK, PLOTNA, VEJCE, UTĚRKA.

ANO, TENTO PŘEDMĚT V KUCHYNI JE.

NE, TENTO PŘEDMĚT V KUCHYNI NENÍ.

N	K	Č	S	T	R	U	H	A	D	L	O	F	Á	E	K
Á	M	T	A	F	N	T	Ě	P	I	Z	Z	A	C	Θ	A
N	S	R	Ů	J	K	D	Č	A	O	K	Θ	I	A	P	K
O	H	Y	M	Š	O	M	O	P	M	T	V	I	K	L	Č
P	Q	C	V	T	D	V	M	R	H	N	Θ	U	T	O	A
Ó	K	H	E	F	L	N	Á	I	O	L	Í	T	N	T	R
R	L	T	J	N	Y	É	T	K	D	T	Š	Ě	R	N	Ě
E	X	Ý	C	H	L	E	B	A	I	Y	K	R	Š	A	B
K	U	Ř	E	F	E	F	B	Θ	N	O	Q	K	N	Í	A
N	Y	R	E	N	D	L	Í	K	Y	S	X	A	Z	I	N

KNEDLÍK

A HODINA DĚJEPISU

CO MÁTE DNESKA NA ROZVRHU, KLUCI?

UÁÁÁ!

ASI LUŠTĚNÍ KŘÍŽOVEK?

KNEDLE, TO JSOU ZKRATKY PRO PŘEDMĚTY! "ČJ" JAKO ČESKÝ JAZYK, "Z" JAKO ZEMÁK...

A "AJ" JAKO AJAJAJ?

NEBOJ, TO ZVLÁDNEŠ! PRVNÍ HODINU MÁME DĚJEPIS, TO JE POHODA.

VÁŽENÍ, JAK VÍTE, 28. ŘÍJNA SLAVÍME VZNIK ČESKOSLOVENSKA. AŤ SE MI TU NENUDÍTE, TROCHU SI DNES VÝKLAD OŽIVÍME.

JÉ, TO JE PROFESOR CHLEBA!

JO!

BUDU POTŘEBOVAT DOBROVOLNÍKA.

TŘEBA VY, DLOUHÁNE V PRVNÍ LAVICI, SE NA TO BUDETE HODIT.

JÁ?!

TAK PROSÍM.

DNES SI POVÍME O ŽIVOTĚ...

... TOMÁŠE GARRIGUA MASARYKA, ...

... NAŠEHO PRVNÍHO PREZIDENTA.

PŘEČTĚTE NÁM TENTO MASARYKŮV PROJEV A PAK SE PUSTÍME DO VÝKLADU.

... NA ZEMI POKOJ LIDEM DOBRÉ VŮLE!

TLESKI TLESKI TLESKI!

VY JSTE ALE TALENTI! PŘIJĎTE SE MI ZAPSAT DO DRAMATICKÉHO KROUŽKU!

DOBŘÝ, KNEDLE!

Na konci hodiny

ROZLOUČÍME SE JEDNOU Z PREZIDENTOVÝCH OBLÍBENÝCH PÍSNÍ

TÉČE VÓDÁ, TÉČE, CÉZ VÉLECKÝ MAJÍR...

HIHI!

V dějepisu to šlo Knedlíkovi výtečně. Jak na tom bude ale v dalších předmětech?

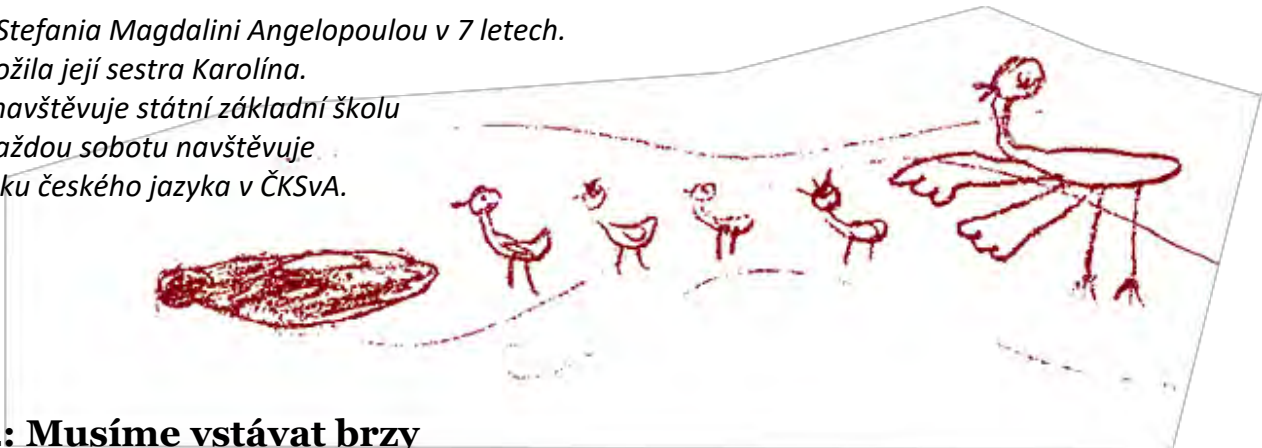

PTAČÍ PŘÍBĚHY

Řecky napsala Stefania Magdalini Angelopoulou v 7 letech.

Do češtiny přeložila její sestra Karolína.

Od svých 6 let navštěvuje státní základní školu v Athénách a každou sobotu navštěvuje s Karolínou výuku českého jazyka v ČKSvA.

Kapitola 2: Musíme vstávat brzy

„Aaaa, dobré ráno, děti!“ řekla maminka. „Maminko, kde je tatínek?“ ptala se nejstarší ptačí dcera. „V práci, zapoměla jsi?“ řekl bratříček. „A jo,“ řekla sestra. Nejmenší ptáček ještě spí. „Mami, proč musíme vstávat tak brzy?“ ptaly se starší děti. „Abyste mohly jít do školy,“ řekla maminka. „Jéé, dobrý den, maminko,“ probudilo se i nejmenší ptáčátko. „Ooo, už je vzhůru moje děťátko?“ řekla maminka. Děti šly do kuchyně, maminka jim dala pět ryb a děti je snědly. „Mami, dala jsi nám ryby i do aktovky na svačinu?“ ptaly se děti. „Ano,“ řekla maminka. Dvě starší děti musí chodit brzy do školy, v osm hodin, ale nejmenší zůstává doma, protože je malý. „Ahoj děti, mějte pěkný den!“ řekla maminka. „Mami, kdy už půjdu do školy i já?“ ptalo se nejmenší ptáčátko. „Za dva roky,“ odpověděla maminka. „Mami, můžu si hrát s míčem?“ „Ano,“ odpověděla maminka. Zatímco si nejmenší ptáčátko hraje každý den, jsou jeho sourozenci celý den ve škole. Po dvou hodinách si maminka a ptáčátko začaly malovat. „Děťátko moje, co to kreslíš?“ zeptala se maminka. „Tvoji hlavu. A co maluješ ty, maminko?“ „Přírodu,“ řekla maminka. „To je krásné, maminko,“ řekl malý ptáček. „Za chvíli se vrátí děti ze školy, slává!!!“ „Ťuk, ťuk!“ ozvalo se od dveří. „Kdo je to?“ „To jsme my!“ „Ahoj děti! Měly jste se ve škole dobře?“ „Ano, dobře. Psali jsme test z dějepisu a věděli jsme všechno!“ „To jsem ráda. Uklidte si aktovky a jdeme papat.“ Maminka vyndala z ledničky další ryby. „Tatínek přijde za chvíli. Zapoměla jsem vám říct, že se dnes budete učit historii starodávných ptáků.“ Maminka a děti začaly pomalu, pomaloučku večeřet. Nejmenší ptáčátko

snědlo deset žížal a velké děti snědly ryby. „Tatínek přijde za pět, čtyři, tři, dva, jedna...“ „Ťuk ťuk.“ „Kdo je to?“ ptala se maminka. „Já, tatínek. Vracím se z těžké práce.“ „Ahoj, tati!“ pozdravily děti. „Najez se,“ řekla maminka tatínkovi. Když všechno snědli, šli spát.

Matyáš Čelik, Dobruška